Written by
Sunday, 24 August 2008 15:12 -

சோலையிலோர் நாள் எனையே
தொட்டிழுத்து முத்தமிட்டான்
துடுக்குத் தனத்தை என்சொல்வேன்
மாலைப் பொழுதில் இந்த மாயம் புரிந்த செம்மல்
வாய்விட்டுச் சிரித்துப் பின்
போய்விட்டானடி தோழி!
சோலையிலோர்...

ஓடி விழிக்கு மறைந்தான் - ஆயினும் என்றன்
உள்ளத்தில் வந்து நிறைந்தான்!
வேடிக்கை என்ன சொல்வேன்
மின்னல்போல் எதிர் நின்றான்!
வேண்டித் தழுவச் சென்றேன்
தாண்டி நடந்து விட்டான்!
சோலையிலோர்...

அகம் புகுந்தான் சேயோ - அவனை எட்டி
அணைக்க வழிசொல் வாயோ!
சகம் பெறும் அவன் அன்று
தந்த துடுக்கு முத்தம்!
சக்ரவாகம் போல் வந்தான்;
கொத்திப் போக மறந்தான்!
சோலையிலோர்...

http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp165kaathal.htm#dt117